

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

וארא

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 15:00

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת וארא תשפ"ד

ביררתי על בית כנסת של רב מסויים, שנמצא במרחק הליכה, אמרו לי שהרב לא נמצא בחג שמחת תורה.

בלית ברירה, התקשרתי לחמותי, ואמרתי לה: אנחנו מאוד רוצים לבוא אליך, אבל יש לנו בעיה אמיתית עם הילדים, אנחנו רוצים למצוא מקום שהילדים יבואו לשם ויהנו, ושיהיה להם זמן לרקוד, לא מקום שאחרי חצי שעה, שעה, שעה, הם ילכו לבית...

חמותי הבינה אותי ואמרה לי: הכל טוב, אני מבינה, אתם תמיד דואגים לילדים, כל הכבוד!!! לא נורא, תשארו בבית, ואני אגיד לבת שלי שתבוא ותהיה איתי.

הבת שלה היתה אמורה להיות בשמחת תורה איתה, אלא שיוזמיים לפני, היא הרגישה לא טוב, ובבדיקה שעשו לה התברר שהיא חולת קורונה... [יש דבר כזה עדיין???) 😊] וכיון שההורים הם אנשים מבוגרים,

מה הציל את השוטר מתחנת שדרות???

"וַיִּדְעֻם כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם" [וי' ז']

סיפור בלעדי לקוראי הגיליון "מקשיבים לקולך" ולשומעי השיעורים בקו "קול הלשון" ובקו "חיי עולם".

סיפר לי אברך: חמותי גרה באשקלון, והייתי אמור להיות אצלה בשמחת תורה האחרון, אבל מבירור שעשיתי, איפה יש בית כנסת שנוכל לשמוח בהקפות עם הילדים, התברר, שזה לא בדיוק פשוט, כיון שחמותי גרה באמצע שום מקום...

מקום מרוחק מאוד מהקהילה, ובבית הכנסת שנמצא לידה, עושים שם הקפות מהירות וקצרות במשך חצי שעה נג שעה... אבל רציתי מקום שמאריכים שם בהקפות, כדי שנוכל לשמוח עם התורה כמו שצריך.

ואת הסוף העצוב כולם יודעים מה שקרה בחג שמחת תורה האחרון.

אם הוא היה נשאר באותו זמן, בחג שמחת תורה, בתחנת המשטרה בשדרות, ה' ישמור!!! מה היה איתו היום...

וכשמתכוננים בנס הזה, הוא ע-צ-ו-ם!!! רק לחשוב, אם חמותו היתה מתעקשת שהוא יבוא אליהם ויהיו בבית הכנסת שממוך לבית, גם אם זה הקפות קצרות, שימשיכו לרקוד בבית 😊.

אז הבן שלה היה נשאר בשדרות.

ועוד דבר מדהים, זה החולי של הבת, זה נראה כמו סיפור מהאגדות, שפתאום שולפים את השם "קורונה" מהכידעם... ומשתמשים אתו שוב, הכל כדי שהיא לא תוכל לבוא אליהם, יש הרכה מחלות שיכולות להקשות עליה לבוא אליהם, חום, דלקת גרון, אבל קורונה זו מחלה שכבר הם מפחדים להידבק ממנה.

ואת כל הדבר המדהים הזה, בורא עולם תכנן לפרטי פרטים, והכל כדי

פחדו שהיא תדביק אותם, ואמרו לה שתישאר בבית.

ולכן, ביקשו מהאח שגר באשקלון, שיהיה עם אמא שלו בשמחת תורה, כיון שהבת לא יכולה להיות אצלה כי היא חולת קורונה, והחתן צריך להישאר בקהילה שלו בשביל הילדים, ומי שנותר שיכול להיות עם האמא, זה הוא, ושלא יחשוב לומר "לא" אפילו בצחוק... כיון שהוא האפשרות היחידה.

הוא ניסה לדחות אותם, כיון שהוא שוטר בתחנת המשטרה של שדרות, והעבודה שלו בתוך התחנה, והתורנות שלו היא בשמחת תורה, ויומן תחנת המשטרה כבר מסודר שהוא נמצא שם, והוא לא יכול להכריז.

אבל כשראה שאין שום אפשרות אחרת, הוא התקשר לתחנה ודאג למחליף שיחליף אותו בתורנות החג, כיון שהוא חייב להיות עם אמא שלו באשקלון, שהיא לא אשה צעירה בכלל...

זה תחילת הסיפור, שאותו בן שהוא שוטר בתחנת שדרות היה אצל אמא שלו באשקלון, ולא בתחנה...

אמר לו המושל: אם כן, לך לביתך, ועוד שלשה ימים נעשה טקס רציני, ושם נכנים אותך לדת האיסלאם.

הוא הלך לביתו, והמושל התחיל להכין טקס שבו כל חכמי הדת המוסלמית ישבו ויעבירו אותו לדת האיסלאם, ולא פחות ולא יותר, הוא עוד הזמין אצל החייט של בית המלוכה שהיה יהודי... גלימה מעוטרת בעיטורים מיוחדים ואבנים טובות, משהו משהו, ממש מושקע.

החייט שידע למה מטרת הבגד, פחד לתפור גלימה כזו, מה, אני אסייע לכוה חילול השם??? אבל מצד אחד מחייבים אותו והוא פחד מהמושל, כשהגיע לתפירת הצווארון הידיים שלו התחילו לרעוד, הוא הבין שמהשמיים מדברים איתו.

מה עושים בכזה מקרה??? הולכים ושואלים את הרב, הוא הלך ושאל את מידנא ר' יעקב אבוחצירא זיע"א: מה אני עושה, אני מרגיש שאני לא יכול לסיים לתפור את הגלימה הזו???

ר' יעקב לקח חתיכת נייר, ורשם עליה כמה מילים, והורה לחייט שיתפור אותה תחת הבטנה של הצווארון.

להציל את הבן שלה משדרות, ואפשר לומר שבזכות כיבוד ההורים שלו הוא ניצל.

מדהים!!!

פסיעה של צדיק שעלתה יקר!!!

"וְאֲנִי אֶקְשָׁה אֶת לֵב פְּרָעָה" [ז' ג']

בעיר ריאסני שבמרוקו, אחד היהודים שדעתו נשתבשה... פנה אל המושל וביקש ממנו שיכניס אותו לדת האיסלאם.

אמר לו המושל: תשמע, בארצנו כל אחד יכול לעבוד את אלוהיו, ואף אחד לא כופה עליך להתאסלם, מה הקטע שלך???

ענה לו היהודי: אני יודע, בכל זאת אני מעוניין, אמר לו המושל: כדאי שתחשוב על זה, כי אין דרך חזור, אם התאסלמת נגמר...

והיהודי אומר לו: כן, כן, אני החלטתי, ואני יודע שאין דרך חזור.

המופתי בעם על המושל, ואמר לו:
תגיד, אתה עושה מאיתנו צחוק, אמרת
שהוא בא להתאסלם מרצוננו, והוא
בכלל בוכה איך הוא חשב על כזה
דבר, הוא ממש לא בעניין...

המושל כמו שאומרים "אכל
פדיחות..." כולם הסתכלו עליו בעיניים
שאומרים: הלו!!! זה הסחורה
שלך??? אתה לא בדקת לפניי???

המושל רתח מזעם, והורה למשרתים
שלו שיקחו את היהודי ויהרגו אותו
עכשיו.

הם הרגו אותו ואחר כך שלחו את
גופתו ליהודים שקברו אותה.

למחרת המושל חשב על מה שהיה,
על הבושות שהיה לו, הוא תיכנן
לעשות ערב רציני, אבל היהודי הרם
לו את כל התוכניות, אם הוא היה יכול
הוא היה הורג אותו פעמיים... ואמר
לעצמו, כזה חצוף, היה צריך לשרוף
את הגופה שלו.

ומיד שלח את שוטריו שיביאו את
הגופה של היהודי שנהרג אתמול.

החייט נישק את ידיו של ר' יעקב, לקח
את חתיכת הנייר, וכשהגיע לביתו,
תפר אותה תחת הבטנה, ועד לסיום
תפירת הגלימה כבר לא רעדו ידיו,
כשסיים הגיש את הגלימה למושל.

שלשה ימים עברו, והמושל הכין
מסיבה כמו שצריך, עם תאורה
מיוחדת, עם כמה מקושטת, עם
תזמורת עם 70 נגנים והביא את כל
חכמי דת האיסלם, ואחרי שכולם
ישבו, הגיע חתן האירוע... נכנס היהודי
כשכולו מחוייך מאוזן לאוזן.

המושל תפס את המיקרופון, ואמר
לכולם: היהודי שאתם רואים, הוא בא
להתאסלם מרצוננו, והכנו לו גלימה
מיוחדת, הוא הוציא את הגלימה,
וכיבד את המופתי להלביש ליהודי את
הגלימה...

המופתי הלביש ליהודי את הגלימה,
מיד אחרי שהיהודי לבש את הגלימה,
הוא התחיל לצעוק "וואי, וואי,
וועליייה, מה עשיתי???" והתחיל
לבכות בדמעות שלישי, איך עלה
בדעתי לעשות כזה מעשה??? ואמר
בקול: "שמע ישראל ה' אלוקינו ה'
אחד".

בזמנם, גם הערבים ידעו מקדושת הצדיקים, ולא היו מעיזים לעשות שמויות ולפגוע בצדיק, ולכן המשרת של המושל על אף היותו ערבי, בכל זאת מאוד חשש מהקפידה של הצדיק, ואמר לר' יעקב שהמושל שלח אותו לומר לרב שיבוא, והוא מתנצל שהוא צריך לומר את זה לרב, אבל אם הרב לא ירצה לבוא הוא יצטרך להביא אותו בכח.

ר' יעקב אמר לו: דע לך, שכרגע שאתה תיגע בי, ישר אתה מת... ואם אתה רוצה למות תנסה ליגוע בי.

המשרת שהבין שר' יעקב הוא איש קדוש שאף אחד לא מעיז להתחיל איתו רעד על נפשו.

אמר לו ר' יעקב: ועכשיו שוב לאדונך, ותאמר לו שאם הוא רוצה בכל זאת שאני אבוא אליו, על כל פסיעה שאלך לעבר ביתו, ימות אחד מבניו.

המשרת חזר לבית המושל, והיה בטוח שהמושל מספיק חכם לא להתחיל עם ר' יעקב, אבל איך שהמושל שמע את זה, במקום להתקפל ולחזור בו, הוא כעס ורתח, ואמר למשרת שלו: אני לא

הם הגיעו לבית הקברות היהודי, ובררו אצל שומר בית החיים: איפה קברו את ההרוג של אתמול, הוא כיוון אותם, ולתדהמתם הם רואים שהם חופרים בקבר, ורוצים להוציא את הגופה, אבל אחרי שהוציאו את העפר הם מגלים שאין שום גופה...

הם חזרו למושל וסיפרו לו שהם חפרו ואין שום גופה.

המושל רתח מזעם ואמר: כנראה שהרב דאג להעלים את הגופה מבעוד מועד, לך תקרא לרב, אמר המושל למשרתו, המשרת הגיע לר' יעקב ואמר לו שהמושל קורא לו.

אמר לו ר' יעקב: שוב לאדונך, ותגיד לו שאם הוא רוצה לדבר איתי שיבוא הוא אלי, אני לא אבוא אליו.

המשרת חזר למושל ואמר לו מה שר' יעקב אמר.

המושל רתח מזעם: מה?? הוא לא מבין עם מי יש לו עסק, ושוב הורה לו שיחזור ויביא את הרב, ואם הוא לא ירצה לבוא, אז תביא אותו בכח אני סומך על הכח שלך...

יושב איזה צלף על אחד הבניינים ומכוון עליהם.

אשתו של המושל ששמעה את האזהרה, וקלטה מה קורה פה, התחילה לצעוק על בעלה: מה השמות שעשית, הרי הרב הזהיר אותך, שעל כל פסיעה ימות לנו בן, תשלח שיעצרו את הרב שלא יבוא, שישאר לנו לפחות כמה ילדים, הוא קלט שהוא שיחק באש... לפני שיהיה מאוחר מידי, הוא שלח במרוצה מישוהו לר' יעקב שלא יבוא, הוא מוותר.

השליח הגיע לר' יעקב במרוצה, והתברר, שר' יעקב הלך לאט כדי שיספיק להתחרט, והוא עכשיו לפני הפסיעה העשירית, הוא אמר לו: רבינו, המושל אמר שלא צריך לבוא...

המושל עם כל מה שנפל עליו, לא נרגע והגיע לר' יעקב, ושאל אותו: איפה הגופה????

אמר לו ר' יעקב: אנחנו לא הוצאנו אותה מהקבר, אבל כיון שהנרצח זכה לחזור בתשובה שלימה לפני שנרצח, והכריז קבל עם ועדה: "שמע ישראל

מפחד מהאיזמים שלו, לך תאמר לו שיבוא.

המשרת חזר לבית הרב כולו רועד מפחד, מה לו ולכל האגו של המושל שמשחק באש... הוא הגיע ונזהר שלא להתקרב לרב, שלא יגע בו בטעות, ואמר לרב: המושל אמר שתבוא.

הרב אמר לו: זו פעם אחרונה, חבל שהוא משחק בחיי ילדיו.

אבל המשרת אמר לו: המושל אמר שאני אביא את הרב, והוא לא מפחד.

חבל!!! חבל!!! אמר הרב.

הרב התארגן ליציאה, והתחיל לצאת, המשרת היה סקרן לראות מה יקרה, ואכן הרב הלך לאט, ועל כל פסיעה מת בן של המושל...

בבית המושל הילדים היו בסלון באמצע משחק 1.2.3 דג מלוח... ולפתע אחד הילדים מגלגל עיניים ונופל, ניגשים אליו מיד ורואים שהוא מת בלי דופק בלי כלום.

לא עוברת דקה ועוד בן נופל ומת, וכך כל דקה שעוברת עוד בן נופל, כאילו

ביקש ממנו, שאם יש איזו משרה, שימליץ עליו או משהו בסגנון.

ה"חפץ חיים" כיוון אותו לאיזה כפר ואמר לו: שם, יש אנשים שמחפשים רב שידרוש להם בשבת, מה דעתך???? והם גם מפנקים את הרב, שווה לך...

אותו אדם אמר לרב: סגור, הוא הלך לשם, דרש להם שלש שעות בהלכה ואגדה, דברים שמושכים את הלב.

לאחר תקופה, הוא בדק כמה אוחזים מה הוא אומר... ואם בכלל ישנה תועלת בכל ההשקעה שלו, והוא נדהם לגלות שהם מכניסים את הדברים שהוא אומר בדרשה מאוזן אחת, והכל יוצא דרך האוזן השניה, בקיצור לא נשאר כלום... ונראה שהוא מבכזב את זמנו לריק, כבולעו כך פולטו.

הוא ניגש ל"חפץ חיים" ואמר לו שהוא לא רואה שיש להם מכך תועלת, האם להמשיך או לא????

שאל אותו ה"חפץ חיים": כמה זמן הדרשה??? ענה לו: שלש שעות.

ה' אלוקינו ה' אחד" זיכו אותו מן השמיים, והעלימו את גופתו כדי שלא תוכלו להתעלל בה... וכיון שאתה גרמת להרוג אותו, בגלל האגו שלך, לכן דאגו להכניס לך לראש "ג'וק" שתרצה שאני אבוא אליך, וכך הרגת תשעה מהילדים שלך, וזה עונש שבורא עולם שילם לך על כך שהרגת את היהודי.

המדרהים בכל הסיפור, שאחרי כל המילים הקשות, ואחרי כל תשעת הילדים שהלכו לו... הוא הפך להיות אחד החסידים המושבעים של ר' יעקב אבוחצירא, ולא עשה שום דבר מבלי להתייעץ עם הרב.

משכורת כפולה על אותם שעות יש כזה דבר????

וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְּצֵר רִוּחַ" [וי'
ט']

יש כאלה ששומעים אבל לא מבינים, אדם שהיה צריך פרנסה, ניגש ל"חפץ חיים" שיברך אותו, ועל הדרך הוא

ללמוד בכולל, עצם זה שכבר הוא נמצא כמה שעות במקום סגור ללא מדיה, ללא שום מראות שאינם תקינים, שמור מהרבה דברים, רק על זה צריך לנשק לו את היד, ואם הוא גם פותח ספר, אז תבקש ממנו ברכה...

והאמת, שלמעט בודדים, כולם מגיעים לבית מדרש לא לשחק, אם כבר לשחק, אנשים מעדיפים לשחק במקומות אחרים, ולכן חוץ משכר לימוד התורה שעליו נאמר "עין לא ראתה אלוקים זולתך" יש עוד שכר עצום על כך שנמנעים מלשון הרע ורכילות, ועל כך ששמורים הרבה, הרבה יותר מבחוזן...

על אותה שעה אתה מקבל כמה משכורות, פשוט חזק!!!

חתן [לא כל כך] גאון!!!

"יִיפֶן פֶּרְעָה וַיָּבֵא אֶל בֵּיתוֹ וְלֹא שָׁת לְבוֹ גַם לְזֹאת" (ז', כ"ג)

מי שקצת מתבונן בפרשה, ורואה את העקשנות הלא מובנת של פרעה, אתה

שאל אותו ה"חפץ חיים": וכמה יושבים בדרשה שלך??? ענה לו: שלש מאות אנשים.

אמר לו ה"חפץ חיים": שלש מאות אנשים בזכותך, במשך שלש שעות לא מדברים לשון הרע ורכילות, אתה יודע איזה זכויות יש לך??? תמשיך!!! בטח שתמשיך!!! ויש לך זכויות עצומות, אני מקנא בך...

מתברר, שאדם שיושב בשיעור תורה, יש עוד כמה דברים שהוא מרויח, שעכשיו הוא נמצא במקום ששומר עליו מלדבר לשון הרע ורכילות, וזה מה שהגמרא אומרת אם פגע בך מנוול זה דהיינו היצר הרע משכהו לבית המדרש אם אבן הוא נימוח אם ברזל הוא מתפוצץ.

אני תמיד אומר: יש כאלה שמעיזים לפתוח את פיהם כנגד מחזיקי העולם האברכים הקדושים ואומרים שיש כאלה שבאים לכולל לשתות תה קפה.

אז א' עובדתית זה פשוט לא נכון.

ב' לפני שמתחילים להעזיז לדבר על לומדי התורה, צריך לדעת שמי שמגיע

שאלנו: איך פרעה ממשיך להתעקש??? התשובה היא: שהוא לא שת ליבו לזאת, הוא לא שם לב.

אדם שמתבונן, אין מצב שהקב"ה מדבר אתו והוא לא שם לב, וכאן, בעשרת המכות, בורא עולם דיבר עם פרעה כמעט במפורש, אבל פרעה לא שם לב, וזה מה שגרם לו להמשיך להתחזיק את עם ישראל ולא לשחררם.

רואים את זה במכת ברד: "הִנֵּנּוּ אֶת דְּבַר ה' מֵעֲבָדֵי פְרַעְהַ הַנִּיִּס אֶת עֲבָדָיו וְאֶת מִקְנֵהוּ אֶל הַקְּתִיִּם: {כא} וְאֲשֶׁר לֹא שָׁם לִבּוֹ אֶל דְּבַר ה' וַיַּעֲזֹב אֶת עֲבָדָיו וְאֶת מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה" [ט' כ"ו- כ"א] התורה מספרת מה היה ההבדל בין מי שירא את דבר ה', למי שלא ירא, מי שלא ירא, התורה קוראת לו "ואשר לא שם לבו", ולכאורה, היה אמור להיות הירא את דבר ה' ואשר לא ירא את דבר ה'.

מדוע ההיפך מ"ירא את דבר ה'" זה "ואשר לא שם על ליבו"???

והתשובה היא: שמי שמתבונן, הוא מגיע ליראת שמים, הוא רואה את בורא עולם בחוש, וההיפך מכך זה לא

רואה כאלה מכות, מה, אתה לא מבין שבורא עולם יכול לקמט אותך??? מה אתה ממשיך ומתעקש???

אתה שואל את עצמך, עם איזה אתאיסט הוא ישב??? להיות בופר בכזה מצב, צריך לעבוד על עצמו חזק...

אומר ר' ירוחם: יסוד, שבשביל להיות בופר בדרגה של פרעה, לא צריך להוציא בגרות 5 יחידות 😊 ממש לא, מספיק שבן אדם לא שם לב, מספיק שהוא לא מתבונן, וכבר הוא מתנהג בצורה חסרת אחריות.

העולם מתחלק לשניים, יש את האנשים האלה שמתבוננים בכל מה שקורה איתם, וגם בלי לדעת חשבונות שמיים, אי אפשר שלא לראות את בורא עולם בהרכה דברים במהלך היום, וכמובן, שזה רק לאדם שמתבונן.

אבל אדם שלא מתבונן, זה עובר לו רק ליד האוזניים, כלום לא נכנס, הוא לא שמע... הוא לא ראה... וגם אם הוא שמע או ראה בפועל, אבל הוא לא שם לב לזה, הוא לא נתן על זה את הדעת.

החתן, לא הבין מה השתנה אצל חמיו, מה עובר עליו, בתחילת השבת הוא זרח, ועכשיו הוא עם פרצוף של תשעה באב, מי שהיה נוכח באותו רגע שאותו צר עין אמר את זה לאבי הכלה, היה ר' בן ציון פלמן זצ"ל, שהכיר את הבחור וידע שזה שקר נקי!!! לא היה ולא נברא, פשוט אותו אדם שנראה חשוב, כנראה הצרות עין עלתה לו לראש...

הוא רצה ללכת ישר לחמיו של אותו חתן ולומר לו שאלו שטויות, כי הרי הוא מכיר את החתן, ומדובר בבחור אחד הטובים של הישיבה שלו, אבל ר' בן ציון העדיף להתייעץ איך לומר ומה לומר, ולכן חיכה עם זה.

כשכל השבת הוא לא רגוע, כיון שלהיות בזירה של רצח, זה גורם לך להיות עם טראומה, וזה ממש רצח, אין מילה אחרת!!! אדם כזה צריך לקבל מאסר עולם על המילים שלו.

ביום ראשון, הרב בן ציון פלמן זצ"ל היה בדרכו לכולל "חזון איש", בדרך הוא פגש את ר' דוד פרנקל שהיה ממקורבי ה"חזון איש" והרב מבריסק,

לשים לב, מספיק שאדם לא שם לב הוא מגיע להפקרות, לעשות מה שבא לו, ולא מה שצריך, וכל זאת כי הוא לא מתבונן.

וכן מי שלא מתבונן, מי שלא שם לב למילים שהוא מוציא מהפה, הוא יכול לגרום נזקים שאינם נתפסים.

סיפר הרב בן ציון פלמן, שהוא היה נוכח כאשר אחד הבחורים משיבת פוניבו' הגיע לבית הכנסת של אבא שלו בתל אביב, ונכנס כשכולו זורח מאושר עם חמיו לעתיד...

אחרי התפילה, כולם ניגשו לאחל מזל טוב, והיה שם אדם אחד, סוג של צר עין, שכנראה החכמה היתה ממנו והלאה, הוא תפס את אבי הכלה ברגע שהחתן לא היה איתו, ואמר לו: שתהיה בריא, היית שואל אותי, אני דווקא ביררתי עליו, הבחור הזה לא קם לתפילות, לא נמצא בסדרים, נפלת... אבל כבר מאוחר, עזוב! לא נורא...

איי, איי, איי, הדברים האלו נכנסו בליבו כארס של עכנאי, והוא התחיל לאכול את הלב על כך שרימו אותו, איך הוא נפל.

הרב שך אמר לו: טוב בוא ניסע, הוא רצה להזמין מונית, אמר לו הרב שך: למה?? ניסע באוטובוס.

בדרך הוא שאל את הרב פלמן על הבחור עד שהגיעו לבית של הכלה, הם דפקו על הדלת, הם פתחו את הדלת והיו כהלם, הרב שך נמצא בדלת, מה זכינו????

הרב שך אמר להם: הייתי צריך להיות פה באזור, אז אמרתי אני כבר אקפוץ לאחל לכם מזל טוב, שמעתי שהשתדכתם עם בחור מיוחד במינו, שתדעו לכם, שזכותם ביהלום ולא כל אחד זוכה בכזה יהלום.

החורים התרגשו עד כדי דמעות, אם הרב שך אומר ככה על החתן שלהם, כנראה שהוא אחד המיוחדים, ואחרי שהרב שך ראה שחזר להם הברק לעיניים, הוא נפרד מהם בכרכת מזל טוב.

אחרי מספר שבועות, הרב שך הראה לרב בן ציון את ההזמנה ששלחו לו. היום אותו בחור הוא סבא לנכדים, והוא אפילו לא חולם שהרב בן ציון היה מעורב בסיפור...

והיתה לו היכרות עם ר' בן ציון פלמן, והוא רואה אותו עם פנים קצת עצובות, עצר אותו ושאל אותו מה יושב לו על הלב???

הרב פלמן סיפר לו על מה שהיה בשבת, איך שהוא שמע את אותו אדם מלכלך על אותו בחור, והוא מכיר את הבחור ויודע שזה שקר.

הרב פרנקל אמר לו: לך תתיעץ עם הרב שך זצ"ל.

הוא עלה לרב שך וסיפר לו הכל, שאל אותו הרב שך: מה אני יכול לסייע בעניין???

אמר לו הרב בן ציון: אני אברר איפה החורים של הכלה גרים, וניסע לשם והרב יגיד להם שבמקרה היינו פה באזור, ורציתי לאחל להם מזל טוב, ושהרב ידבר טוב על הבחור.

הרב שך אמר לו: אבל הוא לא מהישיבה שלנו, ואני לא מכיר אותו.

אמר לו הרב פלמן: הרב, אני מכיר אותו מצויין, מדובר בבחור אחד מהמצויינים, בחור צדיק ירא שמיים, תלמיד חכם עם מידות טובות.

צמא שיש לו השתוקקות לשתות, אז בורא עולם נותן לו סייעתא דשמיא, שהכל נהיה בדברו, שהברכות שלו מתקיימות.

ור' טרפון אומר: שאדם שלומד בחשק ובהתלהבות יש בכוחו גם לפקוד עקרות, וזו הכוונה למילים: "בורא נפשות רבות", יש בכוחו לברוא נפשות שלא היו אמורות להיות, והוא בכוח מוריד אותן לעולם.

אלפי סיפורי מופתים על גדלותו של ה"בבא סאלי" ר' ישראל אבוחצירא זיע"א בן עישה ע"ה.

אחד מתושבי נתיבות הגיע ל"בבא סאלי", שכידוע, היו מגיעים אליו מכל העולם כדי להתברך מברכותיו.

אותו אדם הגיע לרב וביקש ברכה, כיון שלפני מספר ימים נקרע לו עור התוף באוזן, והוא הלך לבית החולים, ושם נתנו לו תרופות מאוד חזקות, ואמרו לו שיחזור בעוד שבועיים לבדיקה.

ה"בבא סאלי" ששמע את הדברים, התעניין אצל אותו אדם: איך זה קרה??? הוא סיפר לו שהוא החזיק את

אותו אדם שלא התבונן, כמעט הרג דורי דורות וכל זה בלי לשים לב, ריבוננו של עולם!!! אם לא שמים לב מגיעים לקצה השני של האנושות.

הטיפול שנתנו לך עבד כמו שצריך!!! מה מצחיק בכזה משפט???

לרגל הילולת ה"בבא סאלי" זיע"א, ראיתי חידוש בשמו, וכמוכן שתמיד יש עניין לומר חידוש שלו, כיון שאז שפתותיו דובכות בקבר, ובמיוחד בהילולה שלו, ובכך עושה נחת רוח לנפטר, וכשמדובר בצדיק, הצדיק לא נשאר חייב...

המשנה ב"מסכת ברכות" אומרת: "השונה מים לצמא מברך שהכל נהיה בדברו, ר' טרפון אומר בורא נפשות רבות".

אומר ה"בבא סאלי" זיע"א: ידועים דברי חז"ל: ש"אין מים אלא תורה", ואם אדם שותה מים, דהיינו, לומד את התורה בחשק ובהתלהבות, כמו אדם

ה"בכא סאלי" ואת העובדה שהוא זרק את התרופות לפת.

הם בדקו אותו, ואמרו לו: אוהו, איזה יופי!!! רואים, רואים שהקפדת לקחת את התרופות.

איך שהוא שמע את זה הוא התגלגל מצחוק, הם לא הבינו מה מצחיק במילים שהם אמרו, סך הכל הם אמרו שרואים שהקפדת על הטיפול???

אחרי שהוא נרגע קצת מהצחוק, הוא סיפר להם שהוא בכלל לא לקח את התרופות, הוא היה אצל סידנא "בכא סאלי" זיע"א, שאמר לו שיזרוק את התרופות, מהההההה זרקת אותן???. הרופאים היו המומים, שהוא בכלל לא לקח את התרופות, לצדיקים יש כח של צדיק גוזר והקב"ה מקיים.

וכמובן שזה הגיע להם אחרי עבודה, ואחרי עמל, ה"בכא סאלי" לא נולד "בכא סאלי", הוא עבד על עצמו, ובכל נסיון שהיה בא עליו, הוא נלחם בעוז ובגבורה, ולכן זכה להגיע לאן שהגיע.

הבת הקטנה שלו, והיא דחפה לו מכשיר חד לאוזן, וזה מה שגרם לקריעת עור התוף.

אמר לו הרב: והבת שלך נבהלה???. והרב התחיל להתעניין: מה שלום הבת?? והתחיל לדבר איתו על הזהירות מהסכנות, והיה נראה שהרב מתעסק בכל הדברים מסביב, רק לא במטרה שלשמה הם הגיעו.

הם הגיעו שיברך אותו בקשר לאוזן, שהכל יתרפא, והיה נראה שהרב שכח מהעניין.

אבל לפני שיצאו, אמר להם ה"בכא סאלי": את התרופות אתה יכול לזרוק לפת, וביקש ממנו שיתקרב אליו, וכאשר הוא התקרב אליו, הצדיק שם עליו את ידו וברך אותו, ואמר לו: היום בעז"ה תבריא!!! אבל מהיום תקפיד על חינוך ילדיך, ותגדלם לתורה ויראת שמיים טהורה.

הוא יצא מהרב, ואיך שהגיע לביתו הדבר הראשון שהוא עשה, הוא זרק את התרופות לפת.

אחרי שבועיים, הוא בא לבדיקה חוזרת ולא סיפר להם על מה שהיה עם

מי לשלוח, חייל רווק או
נשוי???

"וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נְאֻקַּת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְצַרִּים מֵעַבְדִּים
אֲתָם וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי" [ו' ה']

יש ספר שכולו מדבר על תפילה
בשם: "אוחילה לאל" שם מסופר: על
קצין בכיר שהגיע לר' חיים קנייבסקי,
וסיפר לו שהם אמורים לצאת למבצע
צבאי, מבצע שיש בו סכנת חיים, ויש
לו בקבוצה גם חיילים רווקים, וגם
חיילים נשואים בעלי משפחות,
והשאלה: האם עדיף לקחת רווקים או
לקחת נשואים???

והצד להעדיף צעירים, כיון שאם נשוי
נפגע אז יש יותר אנשים שסובלים
אשתו והילדים.

אמר לו הרב: תעדיף את הנשואים!!!
ולמה???

להצליח בכזה מבצע, צריכים הרבה
תפילות, ונשוי חוץ מההורים והאחים
שמתפללים עליו, יש גם את אשתו
והמשפחה של אשתו, והילדים.

ישנה טעות שרווחת בעולם, שאנשים
חושבים, שהרב עובדיה נולד הרב
עובדיה, והרב שך נולד הרב שך.

ממש לא!!! הם נולדו רגילים, והם
השקיעו בעצמם, הם נלחמו עד שהם
הגיעו לאן שהגיעו.

יש הרבה ספרים, שכאשר אתה קורא
אותם, אתה בטוח שהרב הזה כבר בגיל
4 סיים מסכת ברכות, ובגיל 6 הוא ידע
כבר את כל סדר מועד.

הם מראים רק את הצדדים האלה, ולא
מראים כמה הם לחמו בדרך, עד שהם
הגיעו לאן שהגיעו.

אין קיצורי דרך, "יגיעת ומצאת
תאמין"!!! רוב גדולי ישראל שגדלו
והגיעו לפסגה, הם התחילו כמוני
וכמוך, לא כולם באו ממשפחה
מיוחסת, לא כולם באו עם מדדים של
100%.

מזכרוננו ולא ייחסנו לכך תשומת לב מיוחדת.

חצי שנה אחרי, אשתי היתה צריכה ללכת, היא לקחה איתה את התינוק שהיה בגיל חצי שנה, היא עטפה אותו בשמיכה וירדה אתו במדרגות מקומה רביעית.

באחד הקומות הנמוכות, התינוק שלח את שתי ידיו ותפס במעקה, והופססס החליק מהשמיכה היישר לתוך הפיר של חדר המדרגות, ל"ע ול"ע.

אשתי היתה בהלם, והתחילה לצעוק: הצילו!!! הצילו!!! כל השכנים יצאו וראו מה שקרה, הם הזמינו ישר אמבולנס, מתנדב איחוד הצלה שגר בסמוך הגיע רק מהצעקות והבלגן שהיה שם, באותם רגעים, היה שם פחד לא רגיל, כיון שהתינוק היה נראה גמור, והיה נראה שאין לו סיכוי.

תוך כדי שאשתי רצה לקומת הכניסה, היא נזכרה שיש לנו בבית קמיע, אשתי גדלה בבית שאבא שלה היה אב"ד במרוקו בעיר אילייג', ואחרי שעלה לארץ הוא שימש כרב מושב כסלון במשך חמישים שנה, והיא נשמה כל

אבל הרווקים, במציאות פחות מתפללים עליהם.

אם היו שואלים אותנו, סביר להניח, שהיינו עונים אחרת, אבל הרב ראה את זה בעין אחרת, בעוצמות של התפילות.

ברכה או תחינה???

סיפר אבי מורי שלישי"א, את הסיפור שסיפר מנהל תלמוד תורה "תורה ברמה" הרב שלמה קבסה, בשם אחד המלמדים המיוחדים שלו: ר' שמעון פרץ הי"ו, שמספר: אחד מבניי נולד בשנת תשס"ב, ובסנדקאות שלו כיבדנו את מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל.

אחרי הברית הרב עובדיה תפס את ידי התינוק ואמר: הידיים האלו עוד יכתבו חידושי תורה בעז"ה, וכך חזר על המשפט הזה כמה פעמים, עד שזה היה נראה יותר כמו תפילה שהרב מתפלל על התינוק, שהידיים האלו עוד יכתבו חידושי תורה, העניין נשכח

אברו אותו, היא לא היתה עומדת בזה...

בינתיים, הגענו לבית הרפואה בהדסה עין כרם, לחדר הטראומה, בטיפול נמרץ הראה התינוק סימני חיים.

אבל בד כבד עם סימני החיים, מצבו היה ממש לא טוב, ומנהל המחלקה אמר להם שאין בידי הרפואה להציל מצב כזה, הוא שלח אותם למקובל הרב יצחק בדורי זצ"ל, וגם הפרופסור הצטרף ואמר להם שגם אם הוא ישרוד, זה מקסימום יום או יומיים, כיון שכל מערכות הגוף שלו קרסו, ובדרך כלל לא יוצאים מכזה מצב, או אם תרצו, מכזה מצב יוצאים רק לחדר קירור... ל"ע ול"ע.

בני המשפחה זכרו את ברכתו של מרן הרב עובדיה יוסף, וביררו איפה הוא נמצא, והתברר שהוא עכשיו שוהה בברית של אחד ממקורביו.

הם הגיעו אליו וספרו לו על התינוק שנמצא בסכנת חיים, והזכירו לו את הברכה שהוא בירך את התינוק בשעה שהוא ישב סנדק בברית שלו, שהידיים שלו עוד יכתבו דברי תורה.

חייה אמונה בצדיקים, לכן דוקא ברנעים כאלו, היה חשוב לה לשים את הקמיע על התינוק שישמור עליו, והיא רצה לבית להספיק להביא את הקמיע לפני שהאמבולנס יגיע לקחת אותו. היא הביאה מהר את הקמיע, וירדה כדי לשים אותו עליו, אבל אז היא גילתה שהאמבולנס כבר לקח אותו לבית החולים.

האישה היתה בלחץ: איך לקחו אותו לבד בלי מישוהו מבוגר?

השכנה אמרה לה: אין לך מה לדאוג, כיון שגיסך היה שם, והוא נסע עם התינוק באמבולנס.

תוך כדי הנסיעה באמבולנס, הפארמדיק ביצע בו כמה נסיונות החיאה, ואם בהתחלה היה נראה שהוא אופטימי, ורואה שיש מצב שהוא יכול להציל אותו, אחרי כמה נסיונות הוא אמר להם: נראה שאיבדנו אותו.

רק אחר כך הבנתי, איזה חסד השם שרעייתי לא היתה נוכחת באמבולנס, שהפארמדיק אמר שנראה לו שהם

היה לו ולילדיו תועלת גדולה מכך שהם ראו את כל ההנהגות המיוחדות של הרב, את כל ההתלהבות בתפילה, וכמו שאומרים העולם: תמונה אחת שווה יותר מאלף מילים.

מספר האברך: לפתע, ללא הודעה מוקדמת, הגיע אחד המתפללים וטען שהמקום הזה שלו.

איך שלו? ריבוננו של עולם!!! אני יושב במקום הזה במשך 15 שנה, איך הוא לא מתבייש לומר כזה דבר?!

הוא לא השאיר לי זמן לנחש, וישר אמר לי שלפני 15 שנה, עשו כאן שיפוץ, והוסיפו עוד כמה ספסלים, מה שגרם לו להתרחק מהמקום שליד הרב, אבל בהתחלה לפני השיפוץ הוא ישב במקום הזה, אתה פשוט באת אחרי ההרחבה שעשו לבית הכנסת, ולכן היה נראה לך המקום הזה פנוי, אבל המקום הזה היה שלי.

טענתו היתה חסרת הגיון ומשוללת מהמציאות, כי אם זה המקום שלך, איפה היית 15 שנה??? אני עוד מעט מחתן ילדים במקום הזה, ואתה אומר לי שהמקום שלך???!

הרב עובדיה הזדעזע מהמקרה, ובירך אותו לרפואה שלימה, ושפיו יהגה בתורה, ואכן נגר כל הסיכויים, הילד שוחרר אחרי שבוע, כשהוא בריא ושלם ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו.

הרופאים שהיו המומים מהתפנית שחלה בכריאות הילד אמרו פה אחד: שההסבר היחידי לתפנית שהיתה פה, זה גם רפואי, ואין לזה שום הסבר בתורת הרפואה.

לפני כמה שנים, שנת תשי"ע, הילד שכבר נהיה בחור עשה סיום ש"ס, סיים את כל התלמוד בבלי, והתקיים בו ברכת הרב עובדיה זצ"ל: שהידיים יכתבו חידושי תורה, ושפיו יהגה דברי תורה.

זה היה המקום שלי לפני 15 שנה, האם צריך לזותר???

סיפר אבי מורי שליט"א: על אברך שהתגורר בבורו פארק, והתפלל באחד מבתי המדרש הגדולים, ובמשך 15 שנה, היה לו מקום קבוע שישב בו, בסמיכות לרב בית המדרש.

שהוא קיבל על עצמו לוותר, או שהוא עושה את זה רק מהשפה ולחוץ.

ולכן, אפילו שהוויתור לא היה לו קל, ולתדהמת כל המתפללים הוא הודיע לאותו אדם שמהיום והלאה זה יהיה המקום שלו, והוא ישב עם הילדים שלו במקום אחר.

לא חלפו 24 שעות, ובתפילת שחרית של שבת, שמתחילה בשעה 7:30, כמה דקות לאחר התחלת התפילה, בשעה 7:36 המאוורר שתלוי מעל המקום הזה במשך שנים רבות, נפל בקול רעש גדול על המקום.

האברך שויתר על מקומו, וישב במקום אחר, היה ה-מ-ו-ם!!! כיון שאם הוא לא היה מוותר, זה היה נופל עליו ועל הילדים שלו, ועכשיו בזכות הוויתור הוא ניצל, אותו אחד שלקח את המקום לא הגיע בזמן, ולכן ניצל, אחרת הוא לא היה שורד...

אותו אדם שהגיע קצת באיחור, וראה מה שקרה, הוא לא היה מיפוש שלא לעשות אחד ועוד אחד... והבין שיש עליו קפיידא, ומיד הגיע לאותו אדם

אותו אברך יכל להביא את הגבאי בבית הכנסת, כדי שיסביר לו בצורה עדינה שזה המקום שלו, והוא כבר במשך 15 שנה באותו מקום, כולל חגים וימים נוראים.

אבל הוא בחר בדרך אחרת, מאז פטירתו של הרב שטיינמן זצ"ל שכל חייו שם דגש על עניין הוויתור, שמי שמוותר רק מרויח, וכל ויכוח שהיה מגיע לפתחו, הוא היה מפציר בצדדים לוותר ולוותר, הוא קיבל על עצמו שהוא לוקח על עצמו את נושא הוויתור, ומשתדל לוותר בכל ויכוח שקשור אליו.

ולכן גם כאן, במקום להראות לאותו אדם איפה המקום שלו האמיתי, הוא בחר לחפש לעצמו מקום אחר ולוותר לאותו יהודי על מקומו, על אף שהמקום היה חשוב לו מאוד, גם בשבילו וגם בשביל ילדיו, שהיו לוקחים דוגמא מהתפילה של הרב, מכל דקדוקי ההלכה.

אותו אברך ראה את אותו אדם שהגיע אליו כנסיון משמיים, שמנסים אותו, כדי לראות האם הוא יחזיק בקבלה

על הפסוק וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נֹאקַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְצַרִּים מֵעַבְדִּים
אִתְּם" [וי' ה'] יש שמסבירים מה פירוש
וגם אני שמעתי???

התשובה שבורא עולם ראה שהם
שומעים אחד את השני, אחד עוזר
לשני, אמר אם כן, אני גם שומע
אותם.

מי שרוצה שבורא עולם ישמע אותו,
שקודם כל ישמע את היושב לידו,
ילמד לוותר, וכך בורא עולם ישמע
אותו, וימלא כל משאלות לבו, לטובה,
ולברכה.

שויתר לו על המקום, וביקש סליחה,
ואמר לו שיחזור למקומו, והוא מתנצל
על מה שהיה.

אותו אברך בויתור שלו, גם הציל את
עצמו, וגם בסוף חזר למקומו הקבוע
מזה שנים, וגם יצא מהסיפור הזה
יפה... זה השכר של מי שמוותר, הוא
מרויח מכל הכיוונים.

הערת הכותב: כל אימת שאבי מורי
שליט"א, מביא לי סיפור על ויתור, אני
נהנה לכתוב, כיון שמעלת הויתור
אצלו חקוקה בנשמה, כך גדלנו, כך
חונכנו, לוותר לוותר ועוד פעם לוותר,
באלפי סיטואציות, תמיד הוא עודד
לויתור, וכשאתה שומע מאמר על
ויתור ממי שזה בנפשו, זה חודר
לעצמות...

מעוניינים לזכות את הרבים?? זקוקים לישועות?? לשמידה?? לזיווג
הגון, לרפואה, להצלחה, לע"נ.

תמודדת תרומה של 50 שקלים תקבלו 20 חוברות להפצה
כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהזה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל מהמחלה הנוראה
[מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל]

חייגו כעת 052-7654865

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי'
לינוי בת שירה תחי'
אליהו בן סוליקה הי"ו
ישראל עמר בן תמר הי"ו לזיווג הגון
משפחת אדרי הי"ו
להצלחת יצחק בן רבקה הי"ו שיחזור לביתו לשלום
משבצת זו יכולה להיות להצלחת יקירך בסכום סמלי של 50 ₪ שמיועד להפצת החוברות

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
ר' רחמים בן ריקה הי"ו
שולמית בת סוליקה תחי'
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'
עדנה בת סימי תחי'
שפי רומי בת זיוה תחי'
משבצת זו יכולה להיות לרפואת יקירך בסכום סמלי של 50 ₪ שמיועד להפצת החוברות

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו
יעקב בן מז'ינה הי"ו דניס בת צביה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה
ליבי בת שירה תחי'
אלחנן בן לאה הי"ו להצלחה בתורה ויראת שמים
להצלחה

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
יעקב דוקרקר בן שרה ויחזקאל ז"ל
לע"נ האוה"ח הקדוש ר' חיים בן עטר זיע"א

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל
פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן
אברהם אדרי בר יקוט ז"ל חנינה חנה בת שמחה ע"ה

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
יפה בת סימי ע"ה לבית כהן
משה [מושיטון] עמר בן תמר [תמו] ז"ל

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

נקודות "מקשיבים" ברחבי הארץ

בני ברק: רמת אלחנן משפחת פריץ רחוב הרב זוננפלד 10 052-768-4697

שיכון ג' דפוס S.O.S שדרות הנציב 1 03-5568453

שיכון ה' 052-712-5696

חדש!!! שיכון ו' 052-767-3700

חדרה: משפחת אור 050-476-7700

פתח תקוה: דניאל 054-676-5094

אשדוד: אביב מזוז 054-488-5622

באר שבע: חנות העזר והמפתח רחוב קק"ל 126

נתיבות: נחלת יששכר 050-416-6231 מערב נתיבות 054-625-6939

נווה שרון 052-712-5697

חדש!!! דפוס נזר הקודש רחוב חיל אויר 74

ביתר עילית: גבעה B רחוב הרב שך 42 053-310-9393

בית שמש: רמה א' 054-843-3859

חדש!!! יפה נוף בן עזאי 27 משפחת הרב בן חמו 052-714-0376

רחובות: 052-761-7667

אופקים: רחוב הרב חיים פינמו 052-765-4865

ובמשרד הראשי של מרכז תבונות רחוב ר' אלעזר אבוהצירא 316

אשקלון: 053-280-3528

חדש!!! נוף הגליל שכונת הר יונה 052-768-3794

מעוניין להצטרף להפצה ולצבור זכויות והגנה על עם ישראל??

התקשר עכשיו 052-7654865

לשמיעת השיעור כל יום בשידור ישיר

וכן לשמיעת כל שיעורי הרב

0733-71-81-57